

Als er weinig mensen komen opdagen in uw samenkomst

En nog drie andere onderwerpen

Justin Johnson

In een informeel onderzoek zegt Thom Rainer, expert op het gebied van kerkgroei, dat de zondag na "Dankdag" één van de tien zondagen is met de minste kerkbezoeken.

(Neem de resultaten met een korreltje zout. Nummer 10 op zijn lijst is elke zondag in de zomer. Gewoon, wauw.)

Om het in perspectief te plaatsen: een groep die halverwege Handelingen begint en geen opkomst heeft, zou het geweldig vinden om een 'lage' opkomst te hebben (vooral wat een Baptist als laag beschouwt).

Toch kan het ontmoedigend zijn als je bezig bent met het starten of laten groeien van een kerk, als er niet veel mensen opdagen.

Wees niet ontmoedigt. Trouwe kerkbediening wordt niet bepaald door het aantal mensen dat komt opdagen, maar door uw voortdurende werk vanuit de wil van God met de mensen om u heen.

De reden dat we überhaupt kerkbijeenkomsten hebben, is omdat er belangrijke aspecten van de wil van God zijn die alleen uitgevoerd kunnen worden met andere gelijkgestemde gelovigen.

Zelfs als er niemand op de bijeenkomst van uw gelijkgestemde gelovigen komt opdagen, kunt u uw agenda veranderen en de wil van God doen door ongelovigen te verlossen of andere gelovigen te overtuigen van de noodzaak van gezonde leer.

De meeste kerken vandaag de dag (en in de geschiedenis) zijn klein. Godzijdank voor kleine groepen. Ze bieden meer flexibiliteit, meer persoonlijke aandacht, meer conversatie, meer individuele deelname en als resultaat vaak snellere groei. (Dit is waarom megakerkleiders uitleggen dat je een megakerk niet kunt laten groeien zonder kleine groepen.)

Ik heb bijeenkomsten gehad waar alleen mijn familie op kwam dagen. Als je je opkomst op één hand kunt tellen, dan is het groter dan bij de meeste gezinnen in Amerika. We hebben meer gezinsgerichte bediening bijeenkomsten nodig (vooral in de huizen van die gezinnen).

Ik heb bijeenkomsten gehad van één persoon. Je kunt deze bijeenkomst houden op een parkbankje, rond een salontafel of aan je eettafel (ik heb dat al eens gedaan). Je kunt geen persoonlijkere bijeenkomst hebben dan een bijeenkomst met twee personen. Daarom heeft God het huwelijk geschapen. We hebben meer bijeenkomsten nodig die zo groot zijn als een huwelijk (vooral in huwelijken).

Trouw in kerkelijke bediening vereist alleen dat jij verschijnt. Kerkelijke bediening kan nog steeds worden gedaan... door jou aan iemand.

Laat u niet ontmoedigen door een lage opkomst. Uw bron van bemoediging zou ook geen grote opkomst moeten zijn. Uw hoop zou niet moeten liggen in de grootte van de menigte, maar in de Heer die in andere mensen werkt.

Daarvoor moet Hij eerst in jou werken.

Het ontvangen van een berisping

Justin Johnson

Berisping doet pijn.

Niemand houdt ervan om bekritiseerd te worden, maar als we willen groeien in de juiste leer, moeten we ernaar luisteren. De beste plek om ernaar te luisteren is de Bijbel, zie 2 Timotheüs 3:16:

“Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;

De op één na beste plek is bij degenen die willen zien dat u groeit in de waarheid van Gods woord.

Berisping onthult het karakter van een man. Als iemand een spotter, slecht of trots is, zal hij berisping haten en terugvechten, zie Spr. 9:7, maar een wijs man hoort berisping als instructie.

“Wie den spotter tuchtigt, behaalt zich schande; en die den goddeloze bestraft, zijn schandvlek.

“Spr. 13:1: Een wijs zoon hoort de tucht des vaders; maar een spotter hoort de bestraffing niet.

De Bijbel spreekt in hoge mate over berisping als hulp. Paulus instrueert Timotheüs om het te doen naast prediking en vermaning, zie 2 Tim. 4:2:

“Predik het woord; houd aan tijdelijk, ontijdelijk; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer.

Een van de duidelijkste voorbeelden van Bijbelse berispingen is te vinden in Paulus' brieven aan de Korintiërs. Het hele boek 1 Korintiërs is een openlijke berisping, aangezien hij hen beschuldigt van allerlei onwetendheid en slecht gedrag.

Toch sluit hij het boek af met een liefdesverklaring voor hen.

“1 Kor. 16:24: Mijn liefde zij met u allen in Christus Jezus. Amen.

Hoe kan zo'n lange berisping als liefdevol worden beschouwd? Het zou alleen als zodanig worden gezien als de Korintiërs wijs waren om het als onderricht van hun vader in het geloof te ontvangen, zie 1 Kor. 4:15:

“Want al hadt gij tien duizend leermeesters in Christus, zo hebt gij toch niet vele vaders; want in Christus Jezus heb ik (Paulus) u door het Evangelie geteeld.

Het teken van goddelijke berisping is deze liefdesmotivatie. Het verschil tussen een berisping en een onvriendelijk woord zijn niet de woorden die worden gesproken, maar de motivatie van liefde om te zien dat de waarheid iemand anders ten goede komt. Dit is liefdadigheid.

Zonder liefdadigheid wordt berisping destructief en gemeen.

Het is liefdadig om de waarheid te spreken, zelfs als de waarheid pijn doet, zie Ef. 4:15. Het is niet liefdevol om de waarheid geheim te houden onder het mom van liefde.

“Ef. 4:15: Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus;

“Spr. 27:5: Openbare bestraffing is beter dan verborgene liefde.

De liefde verheugt zich in de waarheid en niet in de ongerechtigheid, zie Kor. 13:6. Dit vereist uiteraard dat wij de waarheid kennen.

“1 Kor. 13:6: Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid;

Bestrafing is nodig als we willen dat de kerk haar sterke fundament op de waarheid behoudt, zie 1 Timotheüs 3:15:

“Maar zo ik vertoef, opdat gij moogt weten, hoe men in het huis Gods moet verkeren, hetwelk is de Gemeente des levenden Gods, een pilaar en vastigheid der waarheid.

Dit is in strijd met het moderne “liefdes evangelie” dat elke vorm van pijn vermijdt. Dit leidt tot kerken, families en een cultuur die berisping verachten en leerstellige waarheid vermijden.

Zonder berisping zullen we onze fouten over het hoofd zien, ze vervolgens rechtvaardigen en uiteindelijk zo bedrogen worden dat we onze fouten als juist beschouwen.

De berisping kan pijnlijk zijn, maar als u het met mildheid doet en ontvangt, helpt het de waarheid te achterhalen.

De meest significante groei kan plaatsvinden na een goddelijke berisping. Het hangt ervan af hoe het wordt ontvangen.

Blijf groeien in de kennis van de waarheid. Ontvang berisping als instructie.

Luister naar de openlijke berisping van ouders, mentoren en predikers die u onderwijzen vanuit Gods woord dat recht is gesneden, zie 2 Tim. 2:15:

“Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt. (Statenvertaling).

Berisping helpt.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl Website: www.bedelingdergenade.nl

Apostelen en profeten van de kerk

Justin Johnson

*“Ef. 3:5: Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige **apostelen en profeten**, door den Geest;*

Efeziërs 3:5 noemt apostelen en profeten die de verborgenheid van Christus kennen. Oprechte heiligen zijn bezorgd over dit vers, denkend dat het ofwel Paulus' speciale apostelschap ontkent, of laat zien dat de verborgenheid al vóór Paulus bekend was.

(Sommige Bijbels schrijven “*het geheimenis*” in plaats van “*de verborgenheid*”).

Er is geen reden om je zorgen te maken over dit vers, dat zich midden in één van de duidelijkste passages over de verborgenheid van Christus in de brieven van Paulus bevindt.

Dit zijn niet de twaalf apostelen van het geprofeteerde evangelie van het koninkrijks, ook zijn zij niet de profeten van het Oude Testament.

Dit zijn apostelen en profeten die behoren tot de kerk, het Lichaam van Christus.

Paulus was de allereerst

Er bestaat geen twijfel over dat Paulus' apostelschap uniek is, aangezien hij door de Heer Zelf is afgezonderd.

De verborgenheid van Christus werd voor het eerst geopenbaard aan Paulus, die een “uitverkoren vat” was, gezonden als apostel van Jezus Christus met een nieuwe bedeling van het evangelie, zie Handelingen 9:15 en 1 Korintiërs 9:17:

“Hand. 9:15: Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israëls.

“1 Kor. 9:17: Want indien ik dat gewillig doe, zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij evenwel toebetrouwd.

Slechts een paar verzen vóór het “probleemvers” uit Efeze 3:5 legt Paulus uit dat hem de bedeling/dispensatie werd gegeven met betrekking tot de verborgenheid:

“Ef. 3:2-3: 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

Aan de Korintiërs verklaart Paulus dat hij hun het evangelie “in de eerste plaats” heeft overgebracht, zie 1 Kor. 15:3:

*“Want ik heb ulieden **ten eerste** overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;*

Tegen de Romeinen beweert Paulus dat hij een afgescheiden apostel is, zie Rom. 1:1, en hij verheerlijkt zijn ambt als uitdeler van Gods genade aan de Heidenen:

“Rom. 11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk

Hoewel hij de eerste apostel van de kerk was, was hij niet de enige apostel.

Apostelen van de (vroeg) Kerk

De kerk, het Lichaam van Christus, had veel apostelen en profeten toen het bijna tweeduizend jaar geleden begon.

Paulus kon niet overal tegelijk zijn. Terwijl hij reisde om zijn evangelie te verkondigen, werden anderen door de Geest gerekruteerd om te helpen.

Wij mogen niet vergeten dat de Geest na Paulus ook gaven van profetie en apostelschap aan anderen gaf in de nieuw geopenbaarde gemeente van het lichaam van Christus.

“1 Kor. 12:10: En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen

*“1 Kor. 12:28: En God heeft er **sommigen** in de Gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, behulpzels, regeringen, menigerlei talen.*

Timotheüs, Silvanus en Epafroditus worden door Paulus in zijn brieven allemaal apostelen genoemd, zie 1 Thessalonicenzen 2:6 en Filippenzen 2:25:

“1 Thess. 2:6: Noch zoekende eer uit mensen, noch van u, noch van anderen; hoewel wij u tot last konden zijn als Christus' apostelen;

“Fil. 2:25: Maar ik heb nodig geacht tot u te zenden Epafroditus, mijn broeder, en medearbeider en medestrijder, en uw afgezondene, en bedienaar mijner nooddrift;

Het waren deze met de Geest vervulde kerk-apostelen die ook de waarheden van de verborgenheid profeteerden toen zij het fundament legden van de vroegere kerk, waar zij ook werden gezonden, zie Ef. 2:20:

“Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen;

Nadat de kerk was gevestigd in de verborgen-waarheid, waren deze fundamentele gaven niet langer nodig, zie 1 Kor. 13:10-11:

“10 Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.11 Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

“Ef. 4:11-12: 11 En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars;12 Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus;

Twaalf apostelen uitgesloten

Geen van de twaalf apostelen van het koninkrijk waren ook apostelen van de kerk. Het enige fundament dat ze legden was dat van Jezus Christus volgens de profetie. De twaalf apostelen waren apostelen van de twaalf stammen van Israël in hun aardse koninkrijk.

Geen van de Twaalf kende de verborgenheid toen ze met hun evangelie op pad werden gestuurd. Toen ze door de Heer werden uitgekozen, wisten ze niet dat Christus moest sterven, laat staan iets over de prediking van de verborgenheid van het kruis, zie Lukas 18:31-34:

*“31 En Hij nam de twaalven bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan den Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten.32 Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespogen worden.33 En Hem gegeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan.34 En zij verstonden geen van deze dingen; **en dit woord was voor hen verborgen**, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd.*

De Geest gaf de Twaalf inzicht in wat de profeten hadden gezegd sinds het begin van de wereld, met Pinksteren. Er werd echter met geen woord gesproken over de verborgenheid dat sinds het begin van de wereld verborgen, of geheim, was gehouden, zie Handelingen 3:21 - Handelingen 3:24 versus Romeinen 16:25:

“Hand. 3:21: Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.

“Hand. 3:24: En ook al de profeten, van Samuel aan, en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben ook deze dagen te voren verkondigd.

“Rom. 16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

De apostelen en profeten uit Efeziërs 3:5 kunnen onmogelijk iets anders zijn dan apostelen en profeten van de kerk, het lichaam van Christus, aangezien Paulus de eerste was die de verborgenheid van Christus ontving, en de enige apostelen en profeten die kennis hebben van de verborgenheid komen na Paulus als deel van de kerk, niet van het koninkrijk van Israël.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl Website: www.bedelingdergenade.nl

Nog één tekst die duidelijk zegt dat Paulus, en onder andere Timotheüs, Silvanus en Epafroditus de laatste apostelen waren:

*“1 Korinthiërs 4:9: Want ik (= Paulus) acht, dat God ons, **die de laatste apostelen zijn**, ten toon heeft gesteld als tot den dood verwezen; want wij zijn een schouwspel geworden der wereld, en den engelen, en den mensen.*

Het belang van dankzeggen

Montana Bilger

In Romeinen 1:8, na het begroeten van de Romeinse kerk, is het eerste wat Paulus doet God danken. Hoewel subtiel, is deze daad van extreem belang voor ons vandaag in Zijn Lichaam vanwege de manier waarop het onze harten en gedachten verandert.

“Rom. 1:8: Eerstelijk dank ik mijn God door Jezus Christus over u allen, dat uw geloof verkondigd wordt in de gehele wereld.

Wat is het eerste wat je doet als je tot God bidt? Vraag je God om al je problemen op te lossen? Als we eerlijk zijn tegen onszelf, lijken onze gebeden vaak meer op een verlanglijstje dan op iets anders. Is dit hoe we zouden moeten bidden?

Terwijl we alles in gebed aan God zouden moeten voorleggen, missen we als Christenen vaak hoe we de God van het universum moeten benaderen, degene die onze zielen van de hel heeft gered door het kruiswerk van Christus. In Filippenzen 4 zien we de aansporing om:

“Fil. 4:6-7: 6 Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; 7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.

Merk op dat onze gebeden en smeekbeden gepaard moeten gaan met dankzegging. Waarom is dat? Om te beginnen is het Gods wil dat we dankzeggen:

“1 Thess. 5:18: Dankt God in alles; want dit is de wil van God in Christus Jezus over u.

Bovendien, als de mensheid God niet dankt, leidt dat ertoe dat we proberen onze eigen goden te zijn. Als de dingen “goed gaan” in aardse zin en ons vlees zich op zijn gemak voelt, vergeten we vaak onze behoefte aan God. Als we vergeten te erkennen dat de bron van alle goede dingen niet wij zijn, maar God, ontstaat er een enorme puinhoop:

*“Rom. 1:21-23: 21 Omdat zij, **God kennende**, Hem als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn vrijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden; 22 Zich uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden; 23 En hebben de heerlijkheid des onverderfelijken Gods veranderd in de gelijkenis eens beelds van een verderfelijk mens, en van gevogelte, en van viervoetige en kruipende gedierten.*

Wat als het moeilijk aanvoelt om dankbaar te zijn? Zelfs als je niet voor alles dankbaar bent, kun je in alles dankbaar zijn. In plaats van te eisen dat al onze problemen worden opgelost, laten we eerst erkennen wat God al voor ons heeft gedaan. Door dit te doen, ervaren we Gods vrede en worden onze harten en gedachten opnieuw gericht op de dingen van eeuwige waarde: de dingen van Christus.

In deze staat zijn we veel beter in staat om met de problemen om te gaan die zich in ons leven voordoen, wanneer we ze in het juiste perspectief plaatsen. In het licht van Gods genade en de hoop die we in Christus hebben, verbleken onze zinloze problemen in vergelijking daarmee, zie Rom. 8:18:

“Want ik houde het daarvoor, dat het lijden dezes tegenwoordigen tijds niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden.

In feite hebben de moeilijke dingen die we tegenkomen de functie om ons te laten groeien en rusten in Gods voldoende genade. Het zijn kansen voor ons om te rijpen en vervolgens anderen in de toekomst te helpen die soortgelijke problemen kunnen ervaren, zie 2 Kor. 1:4:

“Die ons vertroost in al onze verdrukking, opdat wij zouden kunnen vertroosten degenen, die in allerlei verdrukking zijn, door de vertroosting, met welke wij zelve van God vertroost worden.

“2 Kor. 12:9-10: 9 En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone.10 Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.

“Rom. 5:1-5: 1 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God (= met God), door onzen Heere Jezus Christus;2 Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.3 En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt;4 En de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop;5 En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, Die ons is gegeven.

Dankzegging volgt op het ontvangen van een geschenk en in het geval van Christus hebben we een onuitsprekelijk geschenk van eeuwig leven ontvangen, zie 2 Kor. 9:15:

“Doch Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave.

Terwijl u deze week bidt, moedig ik u aan om te overwegen om uw gebeden te beginnen met dankzegging aan God voor wat Hij al voor u heeft gedaan en kijk toe hoe u een veranderd perspectief ervaart en de vrede die alle begrip te boven gaat, zie Kol. 4:2 en nogmaals Fil. 4:6-7:

“Kol. 4:2: Houdt sterk aan in het gebed, en waakt in hetzelfde met dankzegging;

“Fil. 4:6-7: 6 Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God;7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl Website: www.bedelingdergenade.nl